

Àmbit: Jurídic

Assumpte: **Reclamacions d' AISGE a clíniques i hospitals**

Reclamacions d' AISGE a clíniques i hospitals

La defensa dels drets de propietat intel·lectual s'articula a través de determinades entitats que tenen caràcter privat però que actuen sota l'empar de l'Administració pública (Ministeri de Cultura) i a través de fórmules tarifàries. Aquestes entitats duen a terme un procés d'ordenació del mercat pel que fa a la comunicació pública d'obres, a través d'enregistraments audiovisuals.

En aquest context hem tingut coneixement que AISGE (Artistas Interpretes Sociedad de Gestión) comencen a reclamar a les clíniques i als centres hospitalaris els drets de propietat intel·lectual que corresponen a artistes i intèrprets per actes de comunicació pública, que en la modalitat de transmissió i/o retransmissió de gravacions audiovisuals realitzen per mitjà dels aparells de televisió. Volem aclarir que es tracta de reclamar els drets relatius a pel·lícules i altres obres subjectes a propietat intel·lectual que s'emeten pels canals de televisió en obert i que es capten a través d'antena (analogica), TDT (digital Terrestre) cable o parabòlica.

Els articles que es basen són l'article 20 TRLPI i 108.5, apartat primer.

Les tarifes són diverses segons el lloc on estigui situat l'aparell (a títol d'exemple, algunes tarifes són: sales de visites o d'espera 45€ trimestrals per aparell; habitacions 1,5€ o 1,12€ per trimestre segons l'habitació estigui ocupada o disponible). Tampoc afecta a aquest sistema de tarifes la naturalesa del sistema de televisions a les habitacions (lliures o pre-pagament).

Les entitats de gestió d'aquest tipus de drets solen actuar de forma massiva per sectors d'activitat, sempre que la jurisprudència en aquests temes tan complexos els empari de forma suficient. En aquest sentit no existia fins fa poc jurisprudència amb relació a la reclamació d'aquestes quotes en l'àmbit sanitari, però sí que existeix jurisprudència relativa als hotels, i especialment, a entendre que l'acte de comunicació és públic (element base de la reclamació del dret a la Propietat Intel·lectual, tal com estableix l'Article 20, TRLPI), quan es produeix a través de televisions situades en les habitacions dels hotels, s'han declarat que aquestes (les habitacions dels hotels) no són àmbit domèstic. Aquesta tesi està fortament avalada per la Sentència del Tribunal de Justícia de la CE, sala tercera, de 7 de desembre de 2006 i la Sentència del Tribunal Suprem, sala primera, de civil, de 16 d'abril del 2007.

En els últims mesos, però, s'ha produït una sèrie d'aconteixements que han fet virar relativament aquest criteri. Efectivament, mentre que alguna de les entitats que duen a terme la gestió dels drets de propietat intel·lectual ha endegat una campanya ferma en el nostre àmbit i ha adreçat comunicacions a diversos centres del nostre entorn per reclamar les taxes pertinents, també han aparegut algunes tesis de caire jurídic en què s'intenta fer una interpretació del concepte constitucional de "domicili" a l'efecte de traslladar-ho al fet comunicació que succeeix a les habitacions d'hospitals i clíniques i així combatre les tesis dels gestors de drets de propietat intel·lectual que defensen l'equiparació d'hotels i hospitals.

De tota manera, com a fet autènticament rellevant, hem de dir que ha recaigut la primera sentència a Espanya per un cas d'aquest tipus, dictada al Jutjat de mercantil 2 de Sevilla el passat 16 d'octubre de 2009. En aquest cas, tot i que reconeix que la posició definitiva sobre la interpretació d'aquests conceptes (especialment el tipus d'acte comunicatiu als efectes de la protecció de drets de propietat intel·lectual) ha de recaure en mans del Tribunal de Justícia de la Comunitat Europea, avança el camí el qual resolt a favor dels hospitals i clíniques i, per tant, desestima la demanda interposada per AISGE al respecte.

Aquest primer pronunciament fa que sigui pertinent, i així ho entenem des de La Unió, obrir un diàleg amb l'esmentada entitat gestora de drets de propietat intel·lectual perquè es plantegi un tractament homogeni i paralitzi la dinàmica de requisitòries per correu i així arribar a una entesa assumible per al sector, per tal de reconèixer els drets a percebre taxes pels aparells de televisió situats en espais clarament públics (sales d'espera) i establir una aturada de qualsevol altre tipus de reclamació.

En aquest sentit us mantindrem informats de les gestions que iniciarem en breu.

Ben cordialment,